

І. Єгда же пріа́тъ ѿцетъ Іісъ, рече: совершиша сѧ. и
преклони́сь главъ, предаде ахъ.

Іа. Іаде́е же, понéже патóкъ бѣ, да не ѿстáнгтъ на
кртъ т'леса въ събвýтъ, бѣ бо вели́къ дéнь тоа събвýты,
моли́ша Пілата, да прееби́отъ гýленіи йхъ, и възмѣтъ.

Ів. Прїидоша же вони, и пéрвомъ оўбъ преби́ша гýленіи,
и дрѹгомъ распáтомъ съ нимъ.

Іг. На Ііса же пришедше, іако ви́дѣша єгò оўжè оўмérша,
не прееби́ша ємъ гýленій:

Ід. Но єдýнъ ѿ въннъ копiéмъ рéбра ємъ проводе: и
збие изыде крóвь и вода.

Іе. И ви́дѣвый свидѣтельствова, и исти́нно єсть сви-
дѣтельство єгѡ, и той вѣсть, іако истина глаголетъ, да
вы вѣрги имете.

Іs. Бы́ша бо сiа, да сбѣдетса писаніе: кость не сокрвши́т-
са ѿ негѡ.

Із. И паки дрѹгое писаніе глаголетъ: воззрать на нь, єгоже
проводоша.

Іи. По сiихъ же моли́ Пілата Іісифъ, иже ѿ Іоанна, сый
оученикъ Іісова, потаенъ же стражъ ради Іаде́йска, да воз-
метъ т'ло Іісово: и повелѣ Пілатъ. прїиде же и взять
т'ло Іісово.

Іо. Прїиде же и Пікодимъ, пришедший ко Іісови иошю
прéжде, носа смѣшено смурено и лбино, іако літре стоя.

Ім. Прїаста же т'ло Іісово, и ѿбвиста є рýзами со дрѹ-
маты, іакоже обычай єсть Іаде́wmъ погребати.

Ід. Бѣ же на мѣстъ, идѣже распáтса, вéртъ, и въ вéртъ
гробъ нёвъ, въ нёмже николиже никтоже положенъ бѣ.

Ів. Ты оубо патка ради Іаде́йска, іако влизъ баше гробъ,
положиста Ііса.